

Cinc anys després de la seva mort, el poeta sembla més viu que mai. L'impacte de la seva obra i de la seva figura, assolit en vida, no s'ha refredat gens. Així, la llista de cantants de tots els Països Catalans que transformen els seus poemes en cançons s'allarga constantment.

La seva poesia s'ha estès gràcies a diverses edicions divulgatives, com ara l'antologia *Sol de palla trenada*; l'edició, en butxaca, de la seva *Poesia completa*, o l'antologia poètica, convertida en recull d'aforismes, *Un gran bosc de paraules*. Publicada per la Diputació de Barcelona, s'ha reeditat, en butxaca, amb el títol *Pensaments*. A recordar finalment el segon volum de la biografia d'Ignasi Pujades, *El llarg viatge (1957-1969)*, publicat el novembre passat.

L'estima dels lectors no s'ha afeblit gens. Ho demostra el preu de les seves obres al mercat de llibres de vell. Els del Mall, els que més van contribuir a fer-lo popular, es venen al voltant dels 40 euros. De les edicions de bibliòfil, els preus són astronòmics. La de *Cinc esbossos de possibles variacions melangioses*, amb il·lustracions d'Enric Miralles, és fixat en 1.560 euros, en una llibreria de Barcelona.

L'actual entrenador del F. C. Barcelona, Josep Guardiola, amic del poeta, forma part de la junta de l'Associació d'Amics de Miquel Martí i Pol, fundada el 1998.

Tampoc no s'ha refredat l'estima institucional. L'Ajuntament de Roda de Ter ha impulsat la Fundació Miquel Martí i Pol i ha adquirit la casa de La Blava on va viure el poeta. Serà la seu de la fundació i del museu que hom li dedicarà.

Com havia passat amb Jacint Verdaguer, poemes de Martí i Pol serveixen per a recordar l'estima als difunts, mitjançant les esqueles i recordatoris –les funeràries en tenen als seus catàlegs–,

però també per a fer més poètiques les participacions de casaments. L'Associació d'Amics de Miquel Martí i Pol rep peticions en aquest sentit, ens diu Ramon Besora, el seu president. “Ens demanen –comenta– que els indiquem quin poema poden posar-hi. Però els diem que llegeixin la seva obra i triïn el que més els plagi.”

Lluís Bonada

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

Quart

El 7 de novembre, a Quart de Poblet, devia ser com un *nou doctubre*. Una data emblemàtica dels orígens, simbòlica de l'inici d'històries col·lectives. Aquell dia, el “septimo idus novembres, anno Domini 1334”, l'abat de Santa Maria de Poblet i “prior de l'església e monestir de Sant Vicent de la Roqueta” –i per això diputat a les Corts Valencianes i, a voltes, president de la Generalitat– signà, a València, la carta de poblament de Quart. L'abat era Ponç de Copons, un dels constructors de la prosperitat de Poblet, en incorporar-hi nous territo-

ris, eixamplar-hi el monestir, potenciar-ne l'*scriptorium* –on manà copiar i il·luminar amb belles miniatures la versió bàsica del *Llibre dels Feits* de Jaume I–, i finançar la conquesta de Sardenya. *Frare Ponç* va assentar-hi 52 famílies catalanes –i alguna d'aragonesa–, després d'expulsar-ne els habitants musulmans, i creà, així, una realitat nova; unes noves gents, nova cultura i una nova concepció del món, originàries de la vella Catalunya, generaven noves personalitats. És el moment del naixement del Quart actual, ara ja amb el cognom de llinatge reconegut, de Poblet.

Atorga Dom Copons terres i albergs en règim d'emfiteusi –“emphiteõtich”–, això sí, dins del marc constitucional “del fur de València e usos e bones costums de la ciutat e Regne de València”. Fins i tot, aquests contractes senyorials es contagien del dret romà, més a mida dels ciutadans i ciutats (“majors franqueses e llibertats que ciutat sia al món”, escri-

Església de Quart de Poblet.

via Muntaner), menys vertical que no el germànic, més horitzontal, irradiat des de Bolonya i après amb entusiasme per Jaume I, i els establiments també es consideraven una carta de drets i deures, una “convinença expressa” entre el senyor i els pobladors, que “per pacte especial sien tenguts d'habitar e estar e fer residència personal en lo dit lloc de Quart”.

Periodista